

Az erdei fülesbagoly téli táplálkozása Törökkanizsán

Szerző: **Rekecki Tibor**, III. évfolyam, tiber927@gmail.com

Témavezető: **Doc. dr Pajić Maria**, egyetemi docens

Intézmény: Újvidéki Egyetem, Mezőgazdasági Kar, Állatorvosi szak

A baglyoknak évezredek óta különleges helye van az emberi kultúrában. Ezek közül az egyik az erdei fülesbagoly (*Asio otus*), amely különösen érdekes a telelőhelyeken való gyülekezése miatt. Az ilyen fajta viselkedés lehetővé teszi, hogy többet tudjunk meg az erdei fülesbagoly téli táplálkozásáról.

Ennek a munkának a célja az erdei fülesbagoly téli táplálkozásának a kutatása azzal a szándékkal, hogy több adatot szerezzünk a Törökkanizsa környéki apró rágcsálók populációjáról.

A minták a törökkanizsai telelőhelyen lettek összegyűjtve, amelyet a városi színház körüli 39 fa képezi. A köpetek összegyűjtése öt alkalommal lett végezve, minden második hét vasárnapján 2018. december 2-tól 2019. január 27-ig. Minden alkalommal véletlenszerűen lett összegyűjtve 40 köpet. A préda analizálására száraz módszer lett használva, ez a technika magába foglalja a osteológiai és odontológiai maradványok kézzel való elkülönítését a szőr és toll maradványoktól pincetták, ecsetek és tűk segítségével (Mikuška és többiek, 1977). Az összegyűjtött minták biológiai sokszínűségének a kiszámolására a Simpson biodiverzitás indexe és a Berger – Parker dominancia indexe lett használva. Az adatok statisztikai feldolgozására a Százalékos gyakoriság – dominanciás művelet lett alkalmazva. Összesen 200 köpet lett összegyűjtve a törökkanizsai telelőhelyről. A köpetekben 489 préda lett találat, amelyek 10 *Taxon* - ba lettek csoportosítva. Az átlagos prédaszám köpetenként 2,44 prédát tett ki. Főzsákmányként az emlősök emelkednek ki. Az erdei fülesbagoly leggyakoribb prédája a mezei pocok (*Microtus arvalis*) volt. Utána következnek a *Sylvaemus* csoportból származó egerek (*Apodemus sylvaeumus*) és a pirókegér (*Apodemus agrarius*). A törökkanizsai erdei fülesbagoly populáció ebben a kutatásban mérsékelt specializációt mutatott a táplálkozásában ($d=0,55$), mint ahogyan a Simpson index is alátámasztja. ($1-D=0,63$).

A kapott eredmények alapján arra lehet következtetni, hogy Törökkanizsán az erdei fülesbagoly leggyakoribb prédája a mezei pocok, amelynek a száma ebben a kutatásban kisebb mind az európai kutatásokban, ami azt mutatja, hogy a mezei pocok populációjának a létszáma alacsony volt ezen a területen. Az egerek száma a szokásosnál magasabb volt, ami arra utal, hogy az erdei fülesbagolyok nyílt területek mellett mozaikus területeken is vadásztak.

Kulcsszavak: erdei fülesbagoly, bagoly, madarak, pocok, rágcsálók